

«Το παιδί και το άλογο»

Σήμερα πήγαμε στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο στην Αθήνα. Τη βαριόμουνα αυτήν την επίσκεψη. Κάθε χρόνο τα ίδια. Αυτήν τη φορά όμως ήταν διαφορετικά. Όταν φτάσαμε στην αίθουσα της ελληνιστικής εποχής, είδα το παιδί πάνω στο άλογο. Η ξεναγός μάς είπε ότι ονομάζεται «Τζόκεϋ του Αρτεμισίου», ότι βρέθηκε το 1928 σε κομμάτια, σε ένα ναυάγιο και χρονολογείται γύρω στο 140 π.Χ. Με μαγνήτισε το παιδί πάνω στο άλογο. Ήταν σαν να το έβλεπα μπροστά μου να καλπάζει, να κρατάει τα ηνία και να προσπαθεί να φτάσει πρώτο στο τέρμα. Η αγωνία αποτυπωμένη στο πρόσωπό του. Πιο πολύ από όλα όμως με εντυπωσίασε ότι παιδί και άλογο φαίνονταν σαν ένα, έμοιαζαν τόσο δεμένοι μεταξύ τους.

Το βράδυ έπεσα να κοιμηθώ και σκεφτόμουν τον Τζόκεϋ. Ποιος ήταν άραγε; Τον είδα με το άλογό του μπροστά μου. Μου είπε ότι ήρθε να μου λύσει την απορία. Έτσι ξεκίνησε την ιστορία του. Είπε ότι τον έλεγαν Ιππία. Ο πατέρας του ήταν σταβλίτης σε έναν πλούσιο γαιοκτήμονα της Μακεδονίας. Η οικογένεια του πατέρα του ήταν Νούβιοι και ήρθαν στη Μακεδονία, όταν τα στρατεύματα του Αλεξάνδρου γύρισαν από την εκστρατεία. Τους πήραν δούλους, επειδή ήξεραν πολλά για τα άλογα. Γεννήθηκε μέσα στον στάβλο και λίγα χρόνια μετά γεννήθηκε και το άλογο. Από τότε μεγάλωσαν, έπαιζαν και ήταν παντού μαζί. Αχώριστοι! Ένα, παιδί και άλογο.

Πήραν μέρος σε αγώνες και είχαν πολλές νίκες, αλλά στον τελευταίο αγώνα το άλογό του χτύπησε άσχημα. Ήθελαν να το σκοτώσουν, για να μην πονάει. Εκείνος, όμως, δεν μπορούσε να το αντέξει αυτό. Το άλογο ήταν φίλος του, οικογένεια, μαζί είχαν μεγαλώσει. Δεν μπορούσε να δεχτεί κάτι τέτοιο. Το πήρε για μια τελευταία βόλτα στη θάλασσα. Κανένας δεν γύρισε. Το άγαλμα φτιάχτηκε, για να τους θυμίζει.

Μαρία Αλεξάνδρα Πάνου,

μαθήτρια Α΄ τάξης Γυμνασίου Δροσιάς

2ο βραβείο (κατηγορία: κείμενα) στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό «Ιστορίες που αφηγούνται τα μνημεία του αρχαίου πολιτισμού»

*Ο διαγωνισμός διοργανώθηκε από την επιστημονική ένωση «Νέα Παιδεία» και το Ιόνιο Πανεπιστήμιο-Εργαστήριο Εκπαιδευτικής Καινοτομίας.
Αθλοθέτες ήταν οι εκδόσεις Μεταίχμιο, οι εκδόσεις Κέδρος και οι εκδόσεις Key Books.*